# Taxeringsintendentens besvär hos prövningsnämnd

*Av landskamreraren C. Arthur Norgern*

Bestämmelsen om att "taxeringsintendenten äger anföra besvär intill utgången av april månad" måste vid lagtolkning enligt teleologisk metod innebära, att ett höjningsyrkande skall inom angivna tid vara till beloppet fixerat. Om så icke sker blir nämligen de omedelbara konsekvenserna, att kommunicering med motparten blir tämligen meningslös, besvärsskriften otjänlig och sakprövning omöjlig. Bestämmelsen förlorar m. a. o. sitt ändamål, och man frågar sig varför taxeringsintendenten skulle ställa sig i denna situation. Det fiskaliska intresset kräver det knappast efter den nyligen företagna utvidgningen av eftertaxeringsmöjligheterna. Några taxeringsintendenter förmenar dock, att hinder alltjämt icke möter att liksom tidigare framställa icke närmare preciserade yrkanden enligt denna bestämmelse, enär det saknas anledning att ställa ett sådant krav ensidigt på taxeringsintendenten men ej på den skattskyldige. (Skattenytt 1958 sid. 16). Då bestämmelsen endast reglerar taxeringsintendentens talerätt, är jämförelsen svårförståelig, men torde principiellt grunda sig å det partsförhållande, som föreligger mellan den skattskyldige och taxeringsintendenten ("likaberättigade"). Detta åskådningssätt baseras felaktigt på antagandet att reglerna för partstalan skulle till sin natur vara koordinerade i alla hänseenden. Så får man naturligtvis icke se saken. Att en större grad av aktivitet krävs av den part som inför ett nytt processföremål är tvärtom utmärkande för vår processordning. Det är nödvändigt att ställa strängare krav på anfall än försvar för att ge motparten tillfälle att förbereda sin plädering. Den sistnämnda synpunkten blir av praktiska skäl den vägledande vid prövningsnämndsprocessen. I fråga om den skattskyldiges talan uppkommer icke samma spörsmål, enär även ett ofullständigt yrkande måste uppfattas som en begäran om nedsatt taxering, vars maximum redan är fixerat genom taxeringsnämndens beslut. Jag har därför svårt att tänka mig ett fall, då en besvärsskrift från en skattskyldig blir helt otjänlig på grund av otydlighet och därför måste avvisas redan i prövningsnämnden. Då taxeringsintendenten framställer ett höjningsyrkande blir läget däremot det motsatta. Här begränsar taxeringsintendenten sin motparts aktivitet, om det skulle vara tillåtet att fixera den beloppsmässiga gränsen efter utgången av april. Bristen kan botas genom en aktiv processledning, men i de större länen blir det omöjligt att iaktta kommuniceringsprincipen, om de outredda målen skulle bli många under de tre sista månaderna av prövningsnämndens arbetsperiod. Resultatet kan bli ett stort antal avvisningar med arbetsanhopningar i kammarrätten som följd. För arbetets behöriga gång och tidsfristernas iakttagande har landskamreraren och taxeringsintendenten i själva verket och naturligt nog ett gemensamt ansvar, vilket tydligt framgår bl. a. av J. O. :s ämbetsberättelse år 1959 sid. 245. I Malmöhus län har överenskommelse träffats med taxeringsintendenten om att både belopp och grunden anges senast den 30 april.



Open access från www.skattenytt.se, 2026-10-30 15:54:21